Generalizirani kalkulator u Haskellu

Mauro Raguzin

PMF-MO

10. srpnja 2024.

Sadržaj

Uvodno o projektu

Implementacija

Zaključak

O ideji ovog kalkulatora

U ovom smo se projektu uglavnom bavili zadnjim pitanjem, s tim da smo jasno fiksirali mjeru preciznosti i uvijek je stavili pod kontrolom korisnika našeg "proširenog" kalkulatora.

O ideji ovog kalkulatora

U ovom smo se projektu uglavnom bavili zadnjim pitanjem, s tim da smo jasno fiksirali mjeru preciznosti i uvijek je stavili pod kontrolom korisnika našeg "proširenog" kalkulatora. Neki od ciljeva projekta su bili:

- primijeniti razne rezultate iz kolegija Izračunljiva analiza,
- konstruirati kalkulator u Haskellu,
- proširiti standardne funkcionalnosti onima koje omogućuju računanje s proizvoljnim Haskellovim funkcijama nad brojevima.

O ideji ovog kalkulatora

U ovom smo se projektu uglavnom bavili zadnjim pitanjem, s tim da smo jasno fiksirali mjeru preciznosti i uvijek je stavili pod kontrolom korisnika našeg "proširenog" kalkulatora. Neki od ciljeva projekta su bili:

- primijeniti razne rezultate iz kolegija Izračunljiva analiza,
- konstruirati kalkulator u Haskellu,
- proširiti standardne funkcionalnosti onima koje omogućuju računanje s proizvoljnim Haskellovim funkcijama nad brojevima.

Kako se često u uvodnim tekstovima o Haskellu zna napomenuti da se interaktivna GHC sesija može koristiti kao kalkulator, ovdje to zaista želimo ojačati i proširiti na funkcije — nije moguće računati samo s ugrađenim Haskellovim brojevnim tipovima, već i s funkcijama nad tim tipovima!

Bitne funkcionalnosti kalkulatora

Konkretno, naš kalkulator podržava:

- računanje (obavljanje svih standardnih aritmetičkih operacija +,-,*,/,|·|, no ovisi o konkretnoj algebarskoj strukturi) s prirodnim, cijelim, racionalnim i izračunljivim¹ realnim brojevima;
- ▶ sve aritmetičke operacije nad funkcijama oblika $\mathbb{N}^k \to D$, gdje je $D \in \{\mathbb{N}, \mathbb{Z}, \mathbb{Q}, \operatorname{CR}\}$ i $k \in \mathbb{N}_+$.

U slučaju rada s (implicitno izračunljivim) realnim brojevima, korisniku dajemo kontrolu nad određivanjem preciznosti u smislu standardne euklidske metrike nad $\mathbb{R}$ — preciznost je uvijek argument koji se mora specificirati pri računu realnog broja.

 $^{^1}$ Skup izračunljivih realnih brojeva označavamo sa $\operatorname{CR} \subseteq \mathbb{R}$. $\bullet \supseteq \bullet \supseteq \bullet \supseteq \bullet \supseteq \bullet \circ \circ \circ$

Pri implementaciji kalkulatora u Haskellu nastojali smo se pridržavati sljedećih pravila:

koristiti samo čisti Haskell sa standardnim Prelude-om;

- koristiti samo čisti Haskell sa standardnim Prelude-om;
- definirati sve bitnije funkcije za osnovni račun s brojevnim funkcijama s Izračunljive analize i pokušati se što više držati definicija s tog kolegija;

- koristiti samo čisti Haskell sa standardnim Prelude-om;
- definirati sve bitnije funkcije za osnovni račun s brojevnim funkcijama s Izračunljive analize i pokušati se što više držati definicija s tog kolegija;
- postići što veću razinu formalne sličnosti definicija relevantnih funkcija u raznim dokazima rezultata iz IA i njihovih haskellovskih implementacija;

- koristiti samo čisti Haskell sa standardnim Prelude-om;
- definirati sve bitnije funkcije za osnovni račun s brojevnim funkcijama s Izračunljive analize i pokušati se što više držati definicija s tog kolegija;
- postići što veću razinu formalne sličnosti definicija relevantnih funkcija u raznim dokazima rezultata iz IA i njihovih haskellovskih implementacija;
- uklopiti definicije funkcija u odgovarajuće algebarske strukture;

- koristiti samo čisti Haskell sa standardnim Prelude-om;
- definirati sve bitnije funkcije za osnovni račun s brojevnim funkcijama s Izračunljive analize i pokušati se što više držati definicija s tog kolegija;
- postići što veću razinu formalne sličnosti definicija relevantnih funkcija u raznim dokazima rezultata iz IA i njihovih haskellovskih implementacija;
- uklopiti definicije funkcija u odgovarajuće algebarske strukture;
- ▶ reprezentirati algebarske strukture smislenim type-klasama, pri čemu treba težiti instanciranju već postojećih Prelude klasa, čime također dobivamo mogućnost korištenja standardnih infiksnih operatora u radu s našim brojevnim funkcijama (à la stolni kalkulatori)

Važno je napomenuti i što ovaj kalkulator definitivno nije. Naime, on nije kalkulator koji

može izračunati sve realne brojeve; smatra se da takvo što nije fizički ni teorijski moguće sa sadašnjim razumijevanjem izračunljivosti [2];

- može izračunati sve realne brojeve; smatra se da takvo što nije fizički ni teorijski moguće sa sadašnjim razumijevanjem izračunljivosti [2];
- koristi posebno odabrane, efikasne algoritme za svoje računske operacije;

- može izračunati sve realne brojeve; smatra se da takvo što nije fizički ni teorijski moguće sa sadašnjim razumijevanjem izračunljivosti [2];
- koristi posebno odabrane, efikasne algoritme za svoje računske operacije;
- može računati korijene polinoma, rješavati sustave jednadžbi...

- može izračunati sve realne brojeve; smatra se da takvo što nije fizički ni teorijski moguće sa sadašnjim razumijevanjem izračunljivosti [2];
- koristi posebno odabrane, efikasne algoritme za svoje računske operacije;
- može računati korijene polinoma, rješavati sustave jednadžbi...
- garantira terminaciju svih svojih izračunavanja.

Važno je napomenuti i što ovaj kalkulator definitivno nije. Naime, on nije kalkulator koji

- može izračunati sve realne brojeve; smatra se da takvo što nije fizički ni teorijski moguće sa sadašnjim razumijevanjem izračunljivosti [2];
- koristi posebno odabrane, efikasne algoritme za svoje računske operacije;
- može računati korijene polinoma, rješavati sustave jednadžbi...
- garantira terminaciju svih svojih izračunavanja.

U vezi s posljednjom točkom, napomenimo da bi za stolni tip kalkulatora bilo idealno osigurati terminaciju svih operacija; one koje su ilegalne bi se trebale detektirati te bi se korisniku ispisala greška.

Važno je napomenuti i što ovaj kalkulator definitivno nije. Naime, on nije kalkulator koji

- može izračunati sve realne brojeve; smatra se da takvo što nije fizički ni teorijski moguće sa sadašnjim razumijevanjem izračunljivosti [2];
- koristi posebno odabrane, efikasne algoritme za svoje računske operacije;
- može računati korijene polinoma, rješavati sustave jednadžbi...
- garantira terminaciju svih svojih izračunavanja.

U vezi s posljednjom točkom, napomenimo da bi za stolni tip kalkulatora bilo idealno osigurati terminaciju svih operacija; one koje su ilegalne bi se trebale detektirati te bi se korisniku ispisala greška. No, kako je naš implementacijski jezik Haskell, te želimo nešto općenitiji kalkulator koji radi s korisnički isprogramiranim funkcijama te je Haskell Turing-potpun jezik, smatramo da nema smisla korisniku davati neke posebne konstrukte koje ga ograničavaju u izražajnosti.

Ograničenja

Napomena

Terminacija izračunavanja funkcije u Haskellu, za dani ulaz, dakako nije odlučivo svojstvo i zato bi jedini način forsiranja terminacije bio uvođenje posebnog pod-jezika koji ne bi mogao biti Turing-potpun, što bi nas vratilo na razinu primitivnih kalkulatora koju želimo nadići.

Ograničenja

Napomena

Terminacija izračunavanja funkcije u Haskellu, za dani ulaz, dakako nije odlučivo svojstvo i zato bi jedini način forsiranja terminacije bio uvođenje posebnog pod-jezika koji ne bi mogao biti Turing-potpun, što bi nas vratilo na razinu primitivnih kalkulatora koju želimo nadići.

Dakle, dozvoljavamo da korisnik završi s parcijalnom funkcijom prilikom čijeg izračunavanja na našem kalkulatoru može doći do divergencije izračunavanja, što u Haskellu znači da funkcija vraća tip $\perp$.

Ograničenja

Napomena

Terminacija izračunavanja funkcije u Haskellu, za dani ulaz, dakako nije odlučivo svojstvo i zato bi jedini način forsiranja terminacije bio uvođenje posebnog pod-jezika koji ne bi mogao biti Turing-potpun, što bi nas vratilo na razinu primitivnih kalkulatora koju želimo nadići.

Dakle, dozvoljavamo da korisnik završi s parcijalnom funkcijom prilikom čijeg izračunavanja na našem kalkulatoru može doći do divergencije izračunavanja, što u Haskellu znači da funkcija vraća tip $\perp$.

Pažnja

Kako se na IA gotovo uvijek pretpostavlja rad s rekurzivnim funkcijama, što bi u Haskellu odgovaralo totalnim funkcijama — onima koje ne mogu divergirati — tvrdnje s tog kolegija u našem kalkulatoru vrijede samo ako korisnik zna da operira nad funkcijama koje su same totalne.

Ograničenja (nastavak)

Kako totalnost funkcije nije općenito moguće odlučiti u bilo kojem programskom jeziku, moramo se pouzdati u korisnika ili u njegovo korištenje posebnih konstrukcija u svom kodu kojima garantira da sve tako dobivene funkcije jesu totalne.

Osnovno o izračunljivosti brojevnih funkcija

Na kolegiju Izračunljivost smo primarno promatrali izračunljivost u okviru modela parcijalno rekurzivnih funkcija oblika

$$\mathbb{N}^k \to \mathbb{N}$$
,

za pozitivnu mjesnost k. Na to smo se oslonili i na Izračunljivoj analizi, s tim da smo tamo dali formalna proširenja tog modela izračunljivosti na funkcije oblika

$$\mathbb{N}^k \to \mathbb{Z}, \qquad \mathbb{N}^k \to \mathbb{Q}, \qquad \mathbb{N}^k \to \mathbb{R},$$

u pravilu pretpostavljajući u rezultatima da radimo s takvim funkcijama koje su ujedno i rekurzivne tj. totalne i izračunljive.

U čemu je problem?

- ▶ U Haskellu, kao ni u praktički bilo kojem programskom jeziku, nije pretjerano teško implementirati računanje s funkcijama svih spomenutih oblika, $\mathbb{N}^k \to \mathbb{R}$
- Taj zadnji oblik zahtijeva malo drukčiji pristup, budući da on, za razliku od svih ostalih navedenih, obuhvaća funkcije koje preslikavaju prirodne brojeve — koji se mogu konačno reprezentirati na računalu — u realne brojeve, koji se tako ne mogu reprezentirati
- ▶ Ipak, to nas ne spriječava da računamo proizvoljno točne aproksimacije odgovarajućih realnih brojeva — izračunljive Cauchyjeve nizove (racionalnih brojeva) koji jako brzo konvergiraju ka realnim brojevima.

Izračunljivi realni brojevi CR

Tako dolazimo do centralne definicije iz Izračunljive analize.

Definicija

Realan broj $\alpha\in\mathbb{R}$ nazivamo izračunljivim realnim brojem ako postoji rekurzivna funkcija $F:\mathbb{N}\to\mathbb{Q}$ takva da vrijedi

$$|\alpha - F(k)| < 2^{-k},$$

za sve $k \in \mathbb{N}$.

k koristimo kao garantiranu preciznost aproksimacije koju dobivamo preko rekurzivne (u Haskellu, totalne) funkcije F. Na ovoj se definiciji, i mnogim rezultatima iz IA, temelji naša implementacija izračunavanja s (izračunljivim) realnim brojevima.

O prezentaciji kalkulatora

- U nastavku ćemo proći kroz sve rezultate iz IA koji su relevantni za ovaj projekt
- Usporednim prikazom slike originalnih materijala iz IA i slike izvornog koda kalkulatora ćemo vidjeti kako su određeni matematički konstrukti implementirani u Haskellu
- ▶ Definicije tipova Z i Q u Haskellu nisu dane, jer se koriste posebno optimizirane interne GHC-ove implementacije tih tipova (Integer odnosno Rational)
- lako ne otkrivamo ništa novo pokazivanjem kako se računa s funkcijama oblika, $\mathbb{N}^k \to \mathbb{Z}$ i $\mathbb{N}^k \to \mathbb{Q}$, ispada da se implementacija operacija nad takvim funkcijama može definirati na sasvim uniforman način, čak i kad se uzmu u obzir i funkcije oblika $\mathbb{N}^k \to \mathrm{CR}$.

Prirodni brojevi

Prvo i osnovno, treba nam tip koji reprezentira N. Haskell ga nema definiranog u Prelude-u, pa ćemo napraviti jednostavnu rekurzivnu definiciju i instancirati sve klase čija svojstva ℕ zadovoljava. Primijetimo da ćemo pritom ipak dozvoliti da tip Nat ima funkciju negate za negaciju, iako ta operacija nema smisla, jer želimo iskoristiti Haskellovu predefiniranu Num klasu koja nam omogućuje korištenie standardnih infiksnih operatora za aritmetičke operacije. Jedini operator koji ovdje nije definiran je onaj za inverz tj. recipročnu vrijednost broja recip; on se nalazi u klasi Fractional koja modelira tipove brojeva koji zadovoljavaju aksiome polja. To dakle ostavljamo za Q i CR.

Definicija Nat i pripadnih instanci

```
data Nat =
   Zero
   Succ Nat
   deriving (Eq, Ord, Show)
```

```
one = Succ Zero
instance Num Nat where
    a + Zero = a
    a + (Succ b) = Succ (a + b)
    a - Zero = a
    a - (Succ b) = pred (a - b) -- modificirano oduzimanje
    a * Zero = Zero
    a * (Succ b) = a * b + a
    abs n = n
    signum Zero = Zero
    signum = one
    fromInteger n \mid n < 0 = undefined
                  | n == 0 = Zero
                  | n > 0 = Succ $ fromInteger (pred n)
    negate n = n
```

```
instance Enum Nat where
   toEnum 0 = Zero
   toEnum n \mid n < 0 = undefined
    otherwise = Succ $ toEnum (pred n)
   fromEnum Zero = 0
   fromEnum (Succ n) = succ $ fromEnum n
   succ n = Succ n
   pred Zero = Zero
   pred (Succ n) = n
instance Integral Nat where
   toInteger Zero = 0
   toInteger (Succ n) = succ $ toInteger n
   quotRem \times Zero = (x, Zero)
   quotRem x y = sub x y Zero
    where sub x y c | y > x = (c, x)
                   | otherwise = sub (x - y) y (succ c)
   divMod = quotRem
```

$$|x-y| = (\dot{x-y}) + (\dot{y-x}), x, y \in \mathbb{N}$$

```
instance Real Nat where
    toRational n = toRational $ fromEnum n
absDiff :: Nat -> Nat -> Nat
absDiff x y = (x - y) + (y - x)
-- polimorfno potenciranje
pow :: Num a => a -> Nat -> a
pow x (Succ n) = x * pow x n
-- sg potez
sgc :: Nat -> Nat
sqc n = 1 - signum n
```

$$sg(n) = \begin{cases} 0, & \text{ako je } n = 0; \\ 1, & \text{inače.} \end{cases}$$

$$\overline{sg}(n) = \begin{cases} 1, & \text{ako je } n = 0; \\ 0, & \text{inače.} \end{cases}$$

```
data Fun1 a where
    Fun1 :: (Nat -> a) -> Fun1 a
data Fun2 a where
    Fun2 :: (Nat -> Nat -> a) -> Fun2 a
data Fun3 a where
    Fun3 :: (Nat -> Nat -> Nat -> a) -> Fun3 a
   ograničena podrška za vektorske funkcije
-- kodomena može biti N^k; mi idemo do k=2
type Fun12 a = Fun1 (a,a)
type Fun22 a = Fun2 (a,a)
```

Neka su $\alpha, \beta : \mathbb{N}^k \to \mathbb{N}$ te $f : \mathbb{N}^{k+1} \to \mathbb{Z}$ rekurzivne funkcije. Neka su funkcije $g, g', h, h' : \mathbb{N}^k \to \mathbb{Z}$ definirane sa

$$g(x) = \sum_{i=\alpha(x)}^{\beta(x)} f(i, x), \ g'(x) = \prod_{i=\alpha(x)}^{\beta(x)} f(i, x),$$
$$h(x) = \min_{0 \le i \le \alpha(x)} f(i, x), \ h'(x) = \max_{0 \le i \le \alpha(x)} f(i, x),$$

 $x \in \mathbb{N}^k$, pri čemu je g(x) = 0 i g'(x) = 1 ako je $\alpha(x) > \beta(x)$. Tada su g, g', h, h' rekurzivne funkcije.

Neka su $\alpha, \beta : \mathbb{N}^k \to \mathbb{N}$ te $f : \mathbb{N}^{k+1} \to \mathbb{Z}$ rekurzivne funkcije. Neka su funkcije $g, g', h, h' : \mathbb{N}^k \to \mathbb{Z}$ definirane sa

$$g(x) = \sum_{i=\alpha(x)}^{\beta(x)} f(i,x), \ g'(x) = \prod_{i=\alpha(x)}^{\beta(x)} f(i,x), \label{eq:gaussian}$$

$$h(x) = \min_{0 \leq i \leq \alpha(x)} f(i,x), \ h'(x) = \max_{0 \leq i \leq \alpha(x)} f(i,x),$$

 $x \in \mathbf{N}^k$, pri čemu je g(x) = 0 i g'(x) = 1 ako je $\alpha(x) > \beta(x)$. Tada su g, g', h, h' rekurzivne funkcije.

```
instance (Num a, Ord a) => RingFun2 a where
   minFun2 alfa (Fun2 f) x = minimum [f i x | i <- [0 .. alfa x]]
   maxFun2 alfa (Fun2 f) x = maximum [f i x | i <- [0 .. alfa x]]
   sumFun2 alfa beta (Fun2 f) x = sum [f i x | i <- [alfa x .. beta x]]
   prodFun2 alfa beta (Fun2 f) x = product [f i x | i <- [alfa x .. beta x]]

instance (Num a, Ord a) => RingFun3 a where
   minFun3 alfa (Fun3 f) x y = minimum [f i x y | i <- [0 .. alfa x y]]
   maxFun3 alfa (Fun3 f) x y = maximum [f i x y | i <- [alfa x y .. beta x y]]
   prodFun3 alfa beta (Fun3 f) x y = sum [f i x y | i <- [alfa x y .. beta x y]]</pre>
```

Korolar 2.4. Neka su $f, g: \mathbf{N}^k \to \mathbf{Z}$ rekurzivne funkcije. Tada su $f+g, f\cdot g: \mathbf{N}^k \to \mathbf{Z}$ rekurzivne funkcije. Nadalje, $-f, |f|: \mathbf{N}^k \to \mathbf{Z}$ su također rekurzivne funkcije.

```
instance Num a => Num (Fun1 a) where
    (Fun1 f) + (Fun1 g) = Fun1 (\x -> f x + g x)
    (Fun1 f) - (Fun1 g) = Fun1 (\x -> f x - g x)
    (Fun1 f) * (Fun1 g) = Fun1 (\x -> f x * g x)
    abs (Fun1 f) = Fun1 (\x -> abs $ f x)
    signum (Fun1 f) = Fun1 (\x -> signum $ f x)
    negate (Fun1 f) = Fun1 (\x -> negate $ f x)
    fromInteger i = Fun1 (\_ -> fromInteger i)
```

```
instance Num a => Num (Fun2 a) where
    (Fun2 f) + (Fun2 g) = Fun2 (\langle x y - \rangle f x y + g x y)
    (Fun2 f) - (Fun2 g) = Fun2 (\langle x y - \rangle f x y - g x y)
    (Fun2 f) * (Fun2 g) = Fun2 (\x y -> f x y * g x y)
    abs (Fun2 f) = Fun2 (x y \rightarrow abs f x y)
    signum (Fun2 f) = Fun2 (x y \rightarrow signum f x y)
    negate (Fun2 f) = Fun2 (x y \rightarrow negate f x y)
    fromInteger i = Fun2 (\ -> fromInteger i)
instance Num a => Num (Fun3 a) where
    (Fun3 f) + (Fun3 g) = Fun3 (\langle x y z - \rangle f x y z + g x y z)
    (Fun3 f) - (Fun3 g) = Fun3 (\langle x y z - \rangle f x y z - g x y z)
    (Fun3 f) * (Fun3 g) = Fun3 (\x y z -> f x y z * g x y z)
    abs (Fun3 f) = Fun3 (x y z \rightarrow abs f x y z)
    signum (Fun3 f) = Fun3 (\x y z -> signum $ f x y z)
    negate (Fun3 f) = Fun3 (x y z \rightarrow negate f x y z)
    fromInteger i = Fun3 (\ -> fromInteger i)
```

```
instance (Num a, Ord a) => RingFun2 a where
  minFun2 alfa (Fun2 f) x = minimum [f i x | i <- [0 .. alfa x]]
  maxFun2 alfa (Fun2 f) x = maximum [f i x | i <- [0 .. alfa x]]
  sumFun2 alfa beta (Fun2 f) x = sum [f i x | i <- [alfa x .. beta x]]
  prodFun2 alfa beta (Fun2 f) x = product [f i x | i <- [alfa x .. beta x]]

instance (Num a, Ord a) => RingFun3 a where
  minFun3 alfa (Fun3 f) x y = minimum [f i x y | i <- [0 .. alfa x y]]
  maxFun3 alfa (Fun3 f) x y = maximum [f i x y | i <- [0 .. alfa x y]]
  sumFun3 alfa beta (Fun3 f) x y = sum [f i x y | i <- [alfa x y .. beta x y]]
  prodFun3 alfa beta (Fun3 f) x y = product [f i x y | i <- [alfa x y .. beta x y]]</pre>
```

Uočavamo "univerzalnu konstrukciju":

$$(\operatorname{Fun1} f) \oplus (\operatorname{Fun1} g) = \operatorname{Fun1}(\lambda x \to fx + gx)$$

Moramo implementirati vlastitu kompoziciju i aplikaciju (poziv) funkcija, za sve različite kombinacije mjesnosti. Iz IA znamo da je kompozicija rekurzivnih funkcija (svih koje smo spomenuli) rekurzivna funkcija.

```
compose11 :: Fun1 a -> Fun1 Nat -> Fun1 a
compose11 (Fun1 f) (Fun1 q) = Fun1 (f . q)
compose12 :: Fun1 a -> Fun2 Nat -> Fun2 a
compose12 (Fun1 f) (Fun2 q) = Fun2 (x y -> f q x y)
compose21 :: Fun2 a -> Fun12 Nat -> Fun1 a
compose21 (Fun2 f) (Fun1 q) = Fun1 ((x -> f (fst $ q x) (snd $ q x))
compose22 :: Fun2 a -> Fun22 Nat -> Fun2 a
compose22 (Fun2 f) (Fun2 q) = Fun2 ((x y - f (fst \ q x y)) (snd \ q x y))
apply1 :: Fun1 a -> Nat -> a
apply1 (Fun1 f) x = f x
apply2 :: Fun2 a -> Nat -> Nat -> a
apply2 (Fun2 f) x y = f x y
apply3 :: Fun3 a -> Nat -> Nat -> a
apply3 (Fun3 f) x y z = f x y z
```

Još treba implementirati Fractional — to su svi tipovi brojeva koji imaju multiplikativni inverz, te sada želimo proširiti računanje njima na funkcije s tom kodomenom.

Korolar 3.3. Neka su $f,g: \mathbf{N}^k \to \mathbf{Q}$ rekurzivne funkcije. Tada su $f+g, f\cdot g: \mathbf{N}^k \to \mathbf{Q}$ rekurzivne funkcije. Nadalje, $-f, |f|: \mathbf{N}^k \to \mathbf{Q}$ su također rekurzivne funkcije. Ako je $f(x) \neq 0$ za svaki $x \in \mathbf{N}^k$, onda je $\frac{1}{f}: \mathbf{N}^k \to \mathbf{Q}$ rekurzivna funkcija.

Izračunljivi realni brojevi

Sada dolazi zanimljiv dio: računanje s (izračunljivim) realnim brojevima. Prvo moramo definirati taj tip broja. Trebaju nam i pomoćne funkcije za aproksimiranje te kombinirano apliciranje i aproksimiranje u slučaju *funkcija* s kodomenom CR.

```
data CR where
   CR :: Fun1 Rational -> CR
approx :: CR -> Nat -> Rational
approx (CR f) k = apply1 f k
approxApply1 :: Fun1 CR -> Nat -> Nat -> Rational
approxApply1 (Fun1 f) x k = approx (f x) k
approxApply2 :: Fun2 CR -> Nat -> Nat -> Nat -> Rational
approxApply2 (Fun2 f) x y k = approx (f x y) k
approxApply3 :: Fun3 CR -> Nat -> Nat -> Nat -> Rational
approxApply3 (Fun3 f) x y z k = approx (f x y z) k
```

```
instance Num CR where
   x + y = CR  Fun1 (\k -> approx x (k+2) + approx y (k+2))
    (CR \ x) \ * \ (CR \ v) = CR \ (x \ * \ v)
    abs (CR x) = CR (abs x)
    signum (CR x) = undefined -- općenito nije izračunljivo (vidjeti IA
   negate (CR x) = CR (negate x)
    fromInteger i = CR $ Fun1 (\_ -> toRational i)
instance Fractional CR where
    recip x = CR  Fun1 (\k -> recip $ approx x (k+fi 0))
     where fi 1 | abs (approx x 1) > toRational (3 % (pow 2 1)) = 1
                | otherwise = fi (succ l)
    fromRational x = CR \ Fun1 \ (\ -> x)
```

Uočavamo još jednostavniju konstrukciju (uz iznimku) svih operacija nad izračunljivim realnim brojevima:

$$(CR x) \oplus (CR y) = CR(x \oplus y)$$

Odgovarajući dokazi iz Izračunljive analize za produkt i recipročnu vrijednost.

Dokažimo (ii). Neka je F rekurzivna aproksimacija od f. Prema lemi 4.3 postoji rekurzivna funkcija $M : \mathbb{N}^{k+1} \to \mathbb{N}$ takva da je

$$2 + |f(i, x)| < M(n, x),$$

za sve $n \in \mathbb{N}$, $x \in \mathbb{N}^k$ i $i \in \{0, ..., n\}$. Neka je $G' : \mathbb{N}^{k+1} \to \mathbb{Q}$ funkcija definirana sa

$$G'(x, l) = \prod_{i=\alpha(r)}^{\beta(x)} F(i, x, l).$$

Prema propoziciji 3.1 G' je rekurzivna funkcija. Koristeći lemu 4.4 dobivamo

$$|g'(x) - G'(x, l)| = \left| \prod_{i=a(x)}^{\beta(x)} f(i, x) - \prod_{i=a(x)}^{\beta(x)} F(i, x, l) \right| <$$
 $< (\beta(x) + 1)M(x, \beta(x))^{\beta(x)} 2^{-l}$

Budući da za svaki $x \in \mathbf{N}^k$

postoji $l \in \mathbb{N}$ takav da je $(x, l) \in S$, prema propoziciji 1.6 postoji rekurzivna funkcija $\varphi : \mathbf{N}^k \to \mathbf{N}$ takva da je $(x, \varphi(x)) \in S$, tj.

$$\frac{3}{2^{\varphi(x)}} < |F(x, \varphi(x))| \tag{8}$$

za svaki $x \in \mathbb{N}^k$.

Neka su $x \in \mathbb{N}^k$ i $l \in \mathbb{N}$. Koristeći (9) i (10) dobivamo

$$\left|\frac{1}{f(x)} - \frac{1}{F(x,l+\varphi(x))}\right| = \left|\frac{F(x,l+\varphi(x)) - f(x)}{f(x) \cdot F(x,l+\varphi(x))}\right| < 2^{\varphi(x)} 2^{-l}.$$

Funkcija $\mathbf{N}^{k+1} \to \mathbf{Q}$, $(x,l) \mapsto \frac{1}{F(x,l+\omega(x))}$, je rekurzivna prema propoziciji 3.1(i) i korolaru 3.3. Sada iz leme 4.1 slijedi da je $\frac{1}{\ell}$ rekurzivna funkcija. $\square$

Digresija: alternativa?

```
- instance Num (Fun) CR) where
- (Fun) f) + [Fun] g) = Fun] s \ x -> CR s Funl (\k -> approx (f x) (succ (succ k)) + approx (g x) (succ (succ k)))
- (Fun) f) + (Fun) g) = Fun] s \ x -> CR s Funl (\k -> approx (f x) (succ (succ k)) - approx (g x) (succ (succ k)))
- (Fun) f) + (Fun) g) = Fun] s \ x -> CR s Funl (\k -> approx (f x) (succ (succ k)) - approx (g x) (succ (succ k)))
- abs (Fun) f) = Fun] s \ x -> CR s Funl (\k -> approx (f x) k + appr
```

Ipak moramo posebno definirati funkcije iz naše dodatne klase, jer izračunljivi realni brojevi nemaju odlučiv uređaj, pa ne mogu koristiti prošlu implementaciju.

```
instance RingFun2 CR where

minFun2 alfa [Fun2 f) x = CR $ Fun1 (\k -> minimum [approx (fix) k | i <- [0 .. alfa x]])

maxFun2 alfa [Fun2 f) x = CR $ Fun1 (\k -> maximum [approx (fix) k | i <- [0 .. alfa x]])

sumFun2 alfa beta (Fun2 f) x = CR $ Fun1 (\k -> sum [approx (fix) k | i <- [alfa x .. beta x]])

prodFun2 alfa beta (Fun2 f) x = CR $ Fun1 (\k -> sum [approx (fix) k | i <- [alfa x .. beta x]])

instance RingFun3 CR where

minFun3 alfa [Fun3 f) x y = CR $ Fun1 (\k -> minimum [approx (fix) k | i <- [0 .. alfa x]])

maxFun3 alfa [Fun3 f) x y = CR $ Fun1 (\k -> maximum [approx (fix) k | i <- [0 .. alfa x]])

sumFun3 alfa beta (Fun3 f) x y = CR $ Fun1 (\k -> maximum [approx (fix) k | i <- [0 .. alfa x]])

prodFun3 alfa beta (Fun3 f) x y = CR $ Fun1 (\k -> sum [approx (fix) k | i <- [alfa x y .. beta x]])
```

Neka je S skup svih $(n,k) \in \mathbf{N}^2$ takvih da vrijedi (8). Iz korolara 3.5 slijedi da je S rekurzivan skup. Za svaki $n \in \mathbf{N}$ postoji $k \in \mathbf{N}$ takva da je $(n,k) \in S$ pa prema propoziciji 1.6 postoji rekurzivna funkcija $\varphi : \mathbf{N} \to \mathbf{N}$ takva da je $(n,\varphi(n)) \in S$, tj.

$$u'(n \cdot a(\varphi(n)), b(\varphi(n))) + \overline{sg}(n) > n \cdot 2^{-\varphi(n)}$$
(9)

Prema tome za svaki $n \in \mathbb{N}$ vrijedi

$$g(n) = \left| \frac{n \cdot a(\varphi(k))}{b(\varphi(k))} \right|$$

pa slijedi da je q rekurzivna funkcija. Time je tvrdnja teorema dokazana.

Funkcija u' u dokazu:

Neka je $l: \mathbf{N} \to \mathbf{N}$ funkcija definirana sa $l(n) = n + \overline{\mathrm{sg}}(n)$. Tada je l(n) = n za svaki $n \ge 1$ i $l(n) \ge 1$ za svaki $n \in \mathbf{N}$. Definirajmo $u': \mathbf{N}^2 \to \mathbf{Q}$ sa

$$u'(x,y) = \min \left\{ \frac{x}{l(y)} - \left\lfloor \frac{x}{l(y)} \right\rfloor, \left\lfloor \frac{x}{l(y)} \right\rfloor + 1 - \frac{x}{l(y)} \right\}.$$

Za prikaz proizvoljno mnogo decimala pozitivnog izračunljivog broja (uključujući i njegov cjelobrojni dio), koristimo funkciju showRea1:

```
-- prikaz proizvoljno mnogo decimala pozitivnog realnog broja (uključujući i cjelobrojni dio) showReal :: CR -> Nat -> String showReal f n = show int ++ ('.' : decimals) where int = floor $ abs (approx f 1) decimals = [head $ show (decimal f i) | i <- [1 .. n]]
```

Na Izračunljivoj analizi smo istaknuli da možemo "promovirati" funkcije stupnjevito, pa ovdje to eksplicitno definiramo:

```
fromNatural1 :: Fun1 Nat -> Fun1 Integer
fromNatural1 (Fun1 f) = Fun1 (x \rightarrow toInteger f x)
fromNatural2 :: Fun2 Nat -> Fun2 Integer
fromNatural2 (Fun2 f) = Fun2 (x y - toInteger f x y)
fromNatural3 :: Fun3 Nat -> Fun3 Integer
fromNatural3 (Fun3 f) = Fun3 (\x y z -> toInteger $ f x y z)
fromIntegral1 :: Fun1 Integer -> Fun1 Rational
fromIntegral1 (Fun1 f) = Fun1 (\x -> toRational $ f x)
fromIntegral2 :: Fun2 Integer -> Fun2 Rational
fromIntegral2 (Fun2 f) = Fun2 (\x y -> toRational $ f x y)
fromIntegral3 :: Fun3 Integer -> Fun3 Rational
fromIntegral3 (Fun3 f) = Fun3 (x y z \rightarrow toRational f x y z)
fromRational1 :: Fun1 Rational -> Fun1 CR
fromRational1 (Fun1 f) = Fun1 (x -> CR  Fun1 (-> f x)
fromRational2 :: Fun2 Rational -> Fun2 CR
fromRational2 (Fun2 f) = Fun2 (x y -> CR  Fun1 (y -> f x y)
fromRational3 :: Fun3 Rational -> Fun3 CR
fromRational3 (Fun3 f) = Fun3 (x y z \rightarrow CR  Fun1 (x y z \rightarrow CR
```

Račun s funkcijama oblika $f:\subseteq \mathbb{R} \to \mathbb{R}$

► Htjeli bismo još da naš kalkulator može računati i s funkcijama koje kao domenu imaju neki podskup od R.

Račun s funkcijama oblika $f:\subseteq \mathbb{R} \to \mathbb{R}$

- ► Htjeli bismo još da naš kalkulator može računati i s funkcijama koje kao domenu imaju neki podskup od R.
- Postoji više smislenih načina za definirati izračunljivost nad ovakvim funkcijama.

Račun s funkcijama oblika $f:\subseteq \mathbb{R} \to \mathbb{R}$

- ► Htjeli bismo još da naš kalkulator može računati i s funkcijama koje kao domenu imaju neki podskup od R.
- Postoji više smislenih načina za definirati izračunljivost nad ovakvim funkcijama.
- Definicija s IA je malo prespecifična za naše potrebe, pa mi uvodimo sljedeću definiciju:

Definicija

Za funkciju $f:S\to\operatorname{CR},\ S\subseteq\mathbb{R}$ kažemo da je izračunljiva ako za svaki $x\in S$ vrijedi da je f(x) izračunljiv realan broj.

Možemo dakle reći i ovako: $f:S\to \mathrm{CR}$ je izračunljiva ako je $S\subset \mathrm{CR}$.

Računanje polinoma

$$p: \mathbb{R} \to \mathbb{R}$$
$$p(x) = a_0 + a_1 x + \dots + a_n x^n$$

Polinome lako računamo direktno i zadajemo ih listom koeficijenata, gdje je prvi slobodan:

Računanje redova potencija

Neka je zadan rekurzivan (izračunljiv) niz realnih brojeva $(a_n)_{\mathbb{N}}$. Onda za neki $R \in \langle 0, \infty \rangle \cup \{\infty\}$ imamo

$$\sum_{i=0}^{\infty} a_i x^i, x \in \langle -R, R \rangle.$$

Računanje redova potencija

Neka je zadan rekurzivan (izračunljiv) niz realnih brojeva $(a_n)_{\mathbb{N}}$. Onda za neki $R \in \langle 0, \infty \rangle \cup \{\infty\}$ imamo

$$\sum_{i=0}^{\infty} a_i x^i, x \in \langle -R, R \rangle.$$

Račun ide nešto teže — zahtijeva mnoštvo dodatnih rezultata. Naime, pokazuje se da je račun reda općenito moguć samo ako se uz argument x u području konvergencije zadaju i tri dodatna parametra takva da vrijedi odnos: |x| < s < r te $M \in \mathbb{N}$, $r, s \in \mathbb{Q}$.

Računanje redova potencija

Neka je zadan rekurzivan (izračunljiv) niz realnih brojeva $(a_n)_{\mathbb{N}}$. Onda za neki $R \in \langle 0, \infty \rangle \cup \{\infty\}$ imamo

$$\sum_{i=0}^{\infty} a_i x^i, x \in \langle -R, R \rangle.$$

Račun ide nešto teže — zahtijeva mnoštvo dodatnih rezultata. Naime, pokazuje se da je račun reda općenito moguć samo ako se uz argument x u području konvergencije zadaju i tri dodatna parametra takva da vrijedi odnos: |x| < s < r te $M \in \mathbb{N}$, $r,s \in \mathbb{Q}$. Iz analize znamo da za svaki r < R postoji konstanta $M \in \mathbb{N}$ takva da vrijedi

$$|a_j| \leq M \cdot r^{-j}$$
 za sve $j \in \mathbb{N}$.

[2]

```
slim :: Fun1 CR -> (Nat -> Nat) -> CR
slim xs e = lim (ss xs) e
where ss :: Fun1 CR -> Fun1 CR
      ss f = Fun1 $ \i -> sum [apply1 f j | j <- [0 .. i]]
series f r s m x = slim (q f x) (h' r s m)
      q a x' = Fun1  i -> applv1 a i * pow x' i
      hrsmn=search0
       where search k | toRational m * (pow (s / r) k) * (r / (r-s)) <= recip (toRational (pow 2 n)) = k
                        otherwise = search (succ k)
      h' r s m = \i -> h r s m i
```

Moguća poboljšanja/proširenja

- odabir najefikasnijih algoritama i notacija/reprezentacija za računanje s realnim brojevima; mnoge dobre ideje npr. u [1];
- omogućavanje računanja uređaja, s tim da on postaje ograničene preciznosti — unutar određene kritične zone ne može biti determinističan;
- dizajn zasebnog programskog jezika specijaliziranog za računanje s tipom CR, funkcijama nad njim i moguće još nekim vezanim strukturama;
- parametrizacija mjesnosti u Haskellu (ne pomoću nekog metajezika poput Template Haskella!), koristeći neke GHC ekstenzije;
- dodati rješavač linearnih sustava, vađenje korijena polinoma...
- implicitno/automatsko procjenjivanje aritmetičke složenosti cjelokupnog programa, ovisno o statički specificiranim parametrima preciznosti na ključnim mjestima

Literatura

- [1] Vasco Brattka i Peter Hertling. "Feasible real random access machines". *SOFSEM'96: Theory and Practice of Informatics*. Ur. Keith G. Jeffery, Jaroslav Král i Miroslav Bartošek. Berlin, Heidelberg: Springer Berlin Heidelberg, 1996., str. 335–342. ISBN: 978-3-540-49588-8.
- [2] K. Weihrauch. Computable Analysis: An Introduction. Texts in Theoretical Computer Science. An EATCS Series. Springer Berlin Heidelberg, 2000.